

Juan De Benavente nusprendė iš savo parapijos pavogti tabernakulį, kuriame buvo brangi sidabrinė komuninė su daugybe konsekruotų Ostijų. Tik laikui bėgant stebuklingų aplinkybių dėka pavyko susigrąžinti pavogtas Ostijas, kurios liko visiškai nesuirusios.

Stebuklą vaizduojantis paveikslas, šiuo metu esantis naujojoje Šv. Petro bažnyčioje

Naujoji Šv. Petro bažnyčia, Ponferradas

Tikslī vieta, kur buvo rastos Ostijos

Šilo upė netoli Arenalo lauko, kur Juan de Benavente norėjo išmesti tabernakulį su Ostijomis

Gatvė, pavadinta stebuklo garbei

Senovinė Šv. Petro bažnyčia, nugriauta XX a., kurioje anksčiau buvo stebuklo paveikslas, Ponferradas

Amžinai žaliuojančio ąžuolo Mergelė

Mergelės Marijos bažnyčia, kurioje įvyko stebuklas, Ponferradas

Juan De Benavente su žmona gyveno Ponferrade. Jis buvo labai pamaldus ir religingas žmogus. Kiekvieną vakarą Juan užsukdavo į bažnyčią pasimelsti. Vieną dieną maldos metu jis pasidavė godumui ir pavogė tabernakulį – paprastą medinę dėžutę, kuriame buvo brangi sidabrinė komuninė su konsekruotomis Ostijomis. Vagis išbėgo iš bažnyčios ir nuėjo prie Šilo upės, norėdamas išmesti pigų medinį tabernakulį. Tačiau kai pabandė jį nuleisti į vandenį, dėl staiga atsiradusio didžiulio svorio negalėjo to padaryti. Taigi jis grįžo namo, ten viską paslėpė, ir nieko nepasakė žmonai. Naktį iš tabernakulio nuolat sklido šviesos blyksniai, sukėlę žmonos įtarimą.

Tada Juan nusprendė atsikratyti šventvagiškai pavogtų daiktų. Jis nuėjo į vietą, kurią

miestiečiai vadino Arenalo lauku, ir numetė tabernakulį bei konsekruotas Ostijas į gervuogių lysvės vidurį, o komuninę pasiliko. Bet Juan vis labiau nervinosi ir nerimavo, nes nežinojo, kaip parduoti sidabrinę komuninę, kad jo nesulaikytų. Mat nusikaltimas tapo visiems žinomas, o gyventojai pasibaisėję.

Netoli Arenalo lauko

žemės savininkas Diego Nunez de Losada įrengė taikinį pramogai per šventes. Tuo metu, kai konsekruotos Ostijos vis dar buvo gervuogių lauke, liudininkų teigimu, naktį ten buvo matyti šviesos blyksniai, o dieną – plevenantys keisti balandžiai. Arbaletininkai veltui bandė pataikyti į tuos balandžius. Tada malūnininkas Nogaledo nusprendė balandžius

sugauti rankomis ir įlindo į gervuogių lysvę. Čia jis rado tabernakulį ir konsekruotas Ostijas, iš kurių sklido intensyvūs šviesos blyksniai. Sukrėstas jis nuėjo tiesiai prie bažnyčios, kurios varpai skambėjo tolumoje.

Ostijų grąžinimas buvo organizuojamas su iškilminga procesija. Juan apėmė gailėtis dėl to, ką padarė, ir jis prisipažino esąs kaltas. Stebuklingųjų Ostijų atradimo vietoje tuoj pat buvo pastatyta koplyčia. 1570 metais parapijos kunigas koplyčią išplėtė ir įsteigė iškilmingą kasmetinę procesiją stebuklui atminti. Procesija rengiama aštuntą Kristaus Kūno šventės dieną.